

שָׁדֵךְ הַלְמֹד לְלוֹט ג' תְּשֵׁרִי (עֹז גָּדוֹלָה)

שְׁקָרֶךְ כְּקָרְבָּן פָּאָקְרָבָן חַנְקָבָן

תָּזְרֵזָה בְּ נָצְזָן לְפָנָיו, זְכַרְנוּ לְכָלָכָה:
וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים מֶלֶךְ: אָמַר אֶל הַכְּהֻנִּים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶמְרָתָךְ
אֲלֵיכֶם: לֹא נָפְשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמְּיוֹ (וַיָּקֹרְא ב' א'):

אַיִתָּא בְּסִפְרָא דְצִגְיעָוָתָא (עיין אַדְרָנָה ק"ל: וּבָא"ז האזינו רפ"ט).
פָּרָק ב' (זהר תרגמה קעו): 'מִנּוֹקְבָּא דְפִרְדְּשָׁקָא מִשְׁךְ רֹזֶחֶא
דְּחֵי לְמַשִּׁיחָא'.

אַבִּי עַקְרָבְּלִיְזִינָו שֶׁל מַשִּׁיחָה הוּא הַתְּפִלָּה, שַׁהוּא בְּחִינָת חַטָּם,
כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (ישעיהו מ"ח): "זֹת הַלְּתִי אֶחֱטָם לְךָ", וּמִשְׁם עַקְרָבְּ
חַיָּתוֹ. וְכֹל מְלֹחָמָתוֹ שִׁיעָשָׂה וְכֹל הַפְּבִישׁוֹת שִׁיבְשָׂשׁ – הַפְּלָל מַשְׁם,
כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (שם י"א): "זֹהָרִיחּוּ בִּירָאת הָא". זֹה בְּחִינָת חַטָּם,
וְזֹה עַקְרָבְּלִיְזִינָו, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (בראשית מ"ח): "בְּחַרְבִּי וּבְקָשְׁתִּי".
וְפִרְשָׁ רְשֵׁי: 'תְּפִלָּה וּבְקָשָׁה'. וּכִמוֹ שְׁכָתּוֹב (תְּהִלִּים מ"ד): "בְּיַי לֹא
בְּקָשְׁתִּי אֶבְטָח וּכֹו בְּאַלְקִים הַלְּלִנָּג" (עיין ב"ב קב"ג). בְּחִינָת: "תְּהַלְּתִי
אֶחֱטָם לְךָ".

בְּזֹה הַבְּלִיְזָן צְרִיךְ לְקַבֵּל עַל-יָדִי בְּחִינָת יוֹסָף, הַיָּנוּ שְׁמִירָת
הַבְּרִית, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (תְּהִלִּים מ"ח): "חַגּוֹר חַרְבָּה עַל יָרְדָה"
(עיין זהר ויחי ר"מ). וּכִמוֹ שְׁכָתּוֹב (תְּהִלִּים קל"ב): "מִפְרִי בְּטַנְגָה אָשִׁית
לְכֶפֶא לְךָ" – זֹה בְּחִינָת מַשִּׁיחָה, בְּחִינָת תְּפִלָּה. "אִם יִשְׁמְרוּ בְּגִידָה
בְּרִיתִתִּי", הַיָּנוּ עַל-יָדִי בְּחִינָת יוֹסָף.

וְיוֹסָף שְׁשַׁמֵּר אֶת הַבְּרִית, נִטְלָ אֶת הַבְּכוֹרָה, שַׁהוּא בְּחִינָת
עֲבוֹדָת הַתְּפִלָּה* בְּחִינּוֹת פִּי שְׁגִים, בִּי הַתְּפִלָּה הוּא פִּי

אַתָּה נְתָן וְלَا יַעֲבֹר תְּזִקָּה כִּי קָטוּן
בְּאַתָּה פָּזַח רֵצֶת אַתָּה לְפָנָי שְׂדֵךְ מִקְוָה שְׁדֵךְ מִסְפֵּרִי רַבְנָךְ אַתָּה תְּזִקָּה לְפָנָי
בְּאַתָּה חַק נְתָן וְלَا יַעֲבֹר יֵצָא לְאֹור עַי הַזֹּאת נִצְחָת שְׁעִיר וְאַגְּנָחָת שְׁעִיר תִּקְוֹן המידות

שְׁנִים. שְׁנִים שְׁנִים בְּהַמְּשֻׁבְּחָה שֶׁל מָקוֹם וְשְׁנִים שֶׁל מָקוֹם (עַיִן בְּרִכּוֹת ל"א. ל"ב. ע"ז ז'). וְהוּא בְּחִינָת (תְּהִלִּים קמ"ט): "וְחַרְבָּ פִּיפִוּת בְּיָדָם". בְּחִינָת שְׁתִי פִּיפִוּת, בְּחִינָת פִּי שְׁנִים. וְגַטְלָ מְרַאוּבוֹן עַל-יָדָי שְׁחַלְלָ
יָצֹעַי אָבָיו (בְּפ' וְיָחִי), כִּי הִיא תָלוּי בְּשִׁמְירָת הַבְּרִית:

*ועל בן יוֹסֵף בְּשִׁבְיל שְׁזַבָּה לְבְחִינָת תְּפִלָּה, שְׁהִיא בְּחִינָת "תְּהַלְתִּי אֶחָטָם" בְּחִינָת חַיָּת הַבְּמִשְׁחָד מְנוּקָבָא דְפִרְדְּשָׁקָא בְּגַ"ל, על בן נְקָרָא בְּן פָּוֹרָת יוֹסֵף, שְׁהִם בְּחִינָת תְּרִפְפִ"ז אַזְרוֹת שְׁהִם שֶׁבָּעָה שְׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ז, קמ"א, קג"ג, קמ"ג, שׁעוֹלִין תְּרִפְפִ"ז,
שְׁמַקְבֵּל מְנוּקָבָא דְפִרְדְּשָׁקָא, כִּי פִרְדְּשָׁקָא בְּגִימְטְרִיא תְּרִפְפִ"ז.

ג וּמְיֻשָּׁבָה לְחַרְבָּה, צְרִיךְ לִדְעָה אַיִד לְלַחֵם עִם הַחַרְבָּה,
שְׁלָא יַפְתָּה אֹתוֹתָה לִימִין אוֹ לְשִׁמְאל, וְשִׁמְאל
קוֹלָעַ אֶל הַשְׁעָרָה וְלָא יַחֲטָא:

וְזֹה אֵי אָפָשָׁר אֶלְאָ עַל-יָדָי בְּחִינָת מִשְׁפָט, כִּי מִשְׁפָט הַזָּה
עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא (הקדמה שנייה לתקונים דף י"ז), הַינּו שְׁקוֹלָעַ
עִם כְּלִי-זִינוֹ אֶל הַמָּקוֹם הַצְּרִיךְ, וְאִינּוּ מַטָּה לִימִין וְלָא לְשִׁמְאל,
אֶלְאָ לְאַמְצָעָה. וְזֹה בְּחִינָת (תְּהִלִּים קי"ב): "יְכַלְּכֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָט".

וּבְשִׁבְבִּיל זֹה קִבְּלָה יוֹסֵף אֶת הַבְּכוֹרָה דְזֹקָא מִיעָקָב, כִּמּוֹ
שְׁבָתּוֹב (בְּרִאשִׁית מ"ח): "וְאַנְיִ נְתָתִי לְךָ" וּכְוֹ – 'אַנְיִ'
דִּיקָא, שְׁהֽוּא בְּחִינָת מִשְׁפָט. וְזֹה (תְּהִלִּים פ"א): "כִּי חַק לְיִשְׁרָאֵל הַזָּה",
בְּחִינָת בְּרִית, כִּמּוֹ שְׁבָתּוֹב: "חַק בְּשֵׁאַרְוֹ שְׁם"; "מִשְׁפָט לְאַלְקִי
יַעֲקֹב", הַינּו שְׁצִרְיךְ יוֹסֵף לְקִבְּלָה זוֹאת הַחַרְבָּה מִבְּחִינָת מִשְׁפָט, כִּי
שְׁיְכַלְּכֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָט. וְזֹה (תְּהִלִּים ע"ב): "מִשְׁפְּטִיךְ לְמַלְךְ תָּן".
שְׁמַשְׁיחָה יַקְבֵּל מִבְּחִינָת מִשְׁפָט:

ד וּעַל יָדָי מַה זֹּבֵחַ לְבְחִינָת מִשְׁפָט? עַל יָדָי צְדָקָה. שְׁעַל יָדָי
צְדָקָה אֹזְחִין בְּמִדְתָּה הַמִּשְׁפָט, כִּמּוֹ שְׁבָתּוֹב (דִּבְרִים
ל"ג): "צְדָקָת הִ עֲשָׂה וּמִשְׁפְּטָיו". וּבִמּוֹ שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים צ"ט): "מִשְׁפָט

וְצְדָקָה בַּיָּעֲקֹב" וּכְוֹ'. כִּי צְדָקָה הַזָּא עַל יְדֵי מִשְׁפֶּט, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (שם ע"ה): "אֶלְקִים שׁוֹפֵט, זֶה יִשְׁפֵּיל וְזֶה יִרְאִים". שְׁמֹרִישׁ לְזֹה, וְמַעֲשֵׂיר לְזֹה. וְכַשְׁגֹּתָן צְדָקָה הַזָּא בְּבָחִינָת 'זֶה יִשְׁפֵּיל', שְׁמַחְפֵּר מִמּוֹנוֹ, וּבְבָחִינָת 'זֶה יִרְאִים', שְׁמַעְשֵׂיר לְעָנִי. גַּמְצָא, שְׁאוֹחֵז עַל יְדֵי 'זֶה בְּמִדְתַּת מִשְׁפֶּט':

וּבְשַׁבְּיֵל 'זֶה צָרִיךְ לְהַפְּרִישׁ צְדָקָה קָדָם הַתְּפִלָּה (בְּבָא בְּתָרָא י.). וּבְשַׁלְּחוֹן עַרְוֹךְ אֲרָח חַיִים סִימָן צ"ב סְעִיף י), כִּי שְׁיוֹכֵל לְכַלְּכֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפֶּט. שַׁיְהָא קֹלֵעַ אֶל הַשְׁעָרָה וְלَا יִחְטָא: רַזְחָה שָׁאָמָרוּ חַכְמִינָה, זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה (בְּבָא בְּתָרָא קְבָג.): 'לִמְהַ נְתַן יַעֲקֹב אֶת הַבְּכוֹרָה לִיּוֹסְף? בְּשַׁבְּיֵל שְׁבַלְכֵל אֹתוֹ. מְשֻׁלָּל לְבָעֵל הַבִּית שְׁגָדֵל יִתּוֹם בְּתֹזֵד בֵּיתוֹ' וּכְוֹ'. כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (בראשית מ"ז): "וַיַּבְלַכְלֵל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אָחִיו לְחַם לִפְיֵי הַטֵּף". כִּמוֹ (יחזקאל כ"א): "הַטֵּף אֶל דָּרוֹם" (לשון דבר) "לִפְיֵי הַטֵּף", הַיָּגוּ שְׁהִיא שְׁגֹדָה תִּפְלָתוֹ בְּפִיו עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה, וְעַל יְדֵי הַצְּדָקָה שְׁעָשָׂה, נְתַן לוֹ יַעֲקֹב, שַׁהְוָא בְּחִינָת מִשְׁפֶּט, אֶת הַבְּכוֹרָה שַׁהְוָא בְּחִינָת הַתְּפִלָּה, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב: "זָאֲגִי נְתַתִּי לְךָ שְׁכָם", 'אֲגִי' דִּיקָא, שַׁהְוָא בְּחִינָת מִשְׁפֶּט':

ה וּעַקְרָב שֶׁל הַמְּחַשְׁבּוֹת זָרוֹת הַם עַל-יְדֵי קְלָקֹול הַמִּשְׁפֶּט, כִּי מִשְׁפֶּט הַזָּא בְּחִינָת עַיִגְיוֹן. כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (בראשית י"ד): "וַיַּבְאֵוּ אֶל עַיִן מִשְׁפֶּט". זֶה בְּחִינָת (דברים ל"ג): "עַיִן יַעֲקֹב". וְעַל-יְדֵי קְלָקֹול מִשְׁפֶּט בָּא קְלָקֹול לְעַיִגְיוֹן, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (דברים ט"ז): "כִּי הַשְׁחָד יַעֲזֵר עַיִגְיוֹן חַכְמִים", זֶה בְּחִינָת מְחַשְׁבּוֹת זָרוֹת שְׁבַתְּפִלָּה, שַׁהְם עַגְגִּין דָּמְכָפִין עַל עַיִגְיוֹן, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (אי"ה ג): "סְפִתָּה בְּעָגָנוֹ לְךָ וּכְוֹ' (עַיִן תִּיקוֹנִים תִּיקוֹן כ"א דף ג).

וְלֹעֲתִיד שִׁירְקֹן בְּחִינָת מִשְׁפֶּט, כִּמוֹ שְׁכָתּוֹב (ישעיהו א): "צִיּוֹן בְּמִשְׁפֶּט תִּפְדַּה". אָזִי יַתְעַבֵּר עַגְגִּין דָּמְכָפִין עַל

אַתָּךְ נָתֵן וְלَا יִעֲבֹר אֶל
קַיִם כִּי
אַתָּה פָּזַח רַצִּית אַצְּבָל "אַתָּה שְׂדֵךְ מִקְוֹה שְׂדֵךְ אַחֲרֵי רַבְעָנִי רַבְעָנִי רַבְעָנִי לְפָנָיו"
בְּחִנָּת "חַק נָתֵן וְלَا יִעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות בְּחִנָּת

עִגָּא. בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שֵׁם נ"ב): "כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאֹו בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן",
וּבְשִׁבְיָל זֶה גְּקָרָא יוֹסָף (בְּרִאשִׁית מ"ט): "בְּן פְּרָת עַלְיָעַיִן":

וּצְרִיךְ כָּל אַחֲד לְכַוֵּן בַּתְּפִלָּתוֹ, שִׁיקְשָׁר עַצְמוֹ לְצָדִיקִים
שְׁבָדוֹר, כִּי כָּל צָדִיק שְׁבָדוֹר הוּא בְּחִנָּת מֹשֶׁה
מֶשִׁיחַ, בָּמוֹ שְׁמַצִּינוּ, שְׁהַצָּדִיקִים קֹרְין זֶה לֹּזוֹה מֶשֶּׁה, בָּמוֹ 'מֶשֶּׁה
שְׁפִיר קְאָמְרָתְךָ' (שבת ק"א). וּמֹשֶׁה זֶה בְּחִנָּת מֶשִׁיחַ, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(בְּרִאשִׁית מ"ט): "עַד כִּי יִבָּא שִׁילָה" – 'הָא מֶשֶּׁה מֶשִׁיחַ' (זהר בראשית
ב"ה: ב"ז).

וּכְלָה תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה שְׁכָל אַחֲד מִתְּפִלָּל הַוָּא בְּחִנָּת אִיבָּר
מִתְּשִׁבְיָגָה, שְׁהָם אֶבְרִי הַמִּשְׁכָּן, שְׁאֵין שָׁוֹם אַחֲד מִיְּשָׁרָאֵל
יָכֹל לְאַעֲלָא שִׁיפָּא בְּשִׁיפָּא כָּל חַד לְדוּכְתִּיה, אֶלְאָ מֶשֶּׁה בְּלִחוֹד,
וּבְשִׁבְיָל זֶה צְרִיךְ לְהַבִּיא וְלִקְשָׁר כָּל הַתְּפִלוֹת לְצָדִיק הַדּוֹר, בָּמוֹ
שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת ל"ט): "וַיַּבְיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֶשֶּׁה". וְהַוָּא יָדָע
לְאַעֲלָא שִׁיפָּא בְּשִׁיפָּא וְלַעֲשׂוֹת אֶזְתָּה כּוֹמָה שְׁלָמָה, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב
(שֵׁם מ): "וַיַּקְרִם מֶשֶּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" (עַיִן זהר פֻּקוּדִי רל"ח):

וּכְלָה הַתּוֹרָה שְׁאָדָם לוֹמֶד לְשִׁמְרָה וְלַעֲשׂוֹת, כָּל הַאוֹתִיות הָם
גִּיצּוּצִי גִּשְׁמוֹת, וְהָם גִּתְלְבָשִׁים בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, וְגִתְחָדְשִׁים
שֵׁם בְּבְחִנָּת עַבּוֹר. (כְּמוֹבָא בְּגִלְגֹּלִים, שְׁכָל הַגְּשָׁמוֹת בָּאים בְּתוֹךְ הַמְּלֻכָּה
בְּבְחִנָּת עַבּוֹר וְגִתְחָדְשִׁים שֵׁם).

וְזַהֲנוּ (תְּהִלִּים י"ט): "הַשְׁמִים מִסְפְּרִים כְּבָוד אֶל", הִינְנוּ הַתּוֹרָה
שְׁהָוָא אַישׁ וּמִים, הִינְנוּ בְּחִנָּת הַגְּשָׁמוֹת. וּבָאים בְּתוֹךְ
הַתְּפִלָּה, שְׁהָוָא בְּחִנָּת כְּבָוד אֶל, בָּמוֹ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים ס"ו): "יעִימָו
כְּבָוד תְּהִלְתָּו", בְּחִנָּת: "תְּהִלְתִּי אָחַטָּם לְךָ". וְהַגְּשָׁמוֹת עִם
הַתְּפִלָּה, הַגְּקָרָא כְּבָוד (נ"א נִקְרָא כְּבָוד - מֵצָאתִי), עַל שֵׁם שְׁהָיָא מִלְּבָשָׁת
(בְּכַתִּי אֹתָם) אֶזְתָּנוּ, כִּי 'ר' יְזַחֵן קָרָא לְמִגְנִיהָ מִכְבָּדוֹתָא' (שבת קי"ג),

וְעַל־יְדֵיכֶךָ גַּכְרָאָת כְּבָוד אֶל. וְהַזָּמָן מְאִירִין זֶה לְזֶה; הַגְּשָׁמוֹת מְאִירִין לְהַתְּפָלָה בְּבָחִינָת הַעֲלָאת מִין נַזְקִיבָין, וְהַתְּפָלָה מְאִירָה לְהַגְּשָׁמוֹת בְּבָחִינָת חַדּוֹשִׁין, שֶׁהִיא מִחְדְּשָׁת אָוֹתָם בְּבָחִינָת עַבּוֹר, וְהַגְּשָׁמוֹת הַמְּלֻבָּשִׁין בְּתִפְלָה, הַמּוֹבָּאָות לְצִדִּיק שֶׁבְּדוּר הַם בְּבָחִינָת (תְּהִלִּים מ"ה): "בְּתִולוֹת אַחֲרִיה רָעוֹתֶיה מִזְבָּאָות לְךָ".

פָּרָא קַאֲזָר כְּקָאָטִי מְזֹנְעָרִי חַאֲזָפָאָ:

אמֶר אֶל הַכְּהָנִים-ב-

א עַקְרָב הַכְּלִי זַיִן שֶׁל אִיש הַיְּשָׁרָאֵל הַזָּא הַתְּפָלָה וּכְל הַמְּלֻחָמָות שְׁצִרְיךָ הָאָדָם לְכַבֵּשׁ, הַזָּמָן מְלֻחָמָות הַיְּצָר הַרְעָה הַזָּשָׁאָרִי מְלֻחָמָות עִם הַמְּזָגָעִים וְהַחֹזְלָקִים הַפְּלָל עַל־יְדֵיכֶךָ תִּפְלָה וּמִשְׁם כָּל חַיְתוֹ. עַל כֵּן מֵי שְׁרוֹצָה לְזִכּוֹת לְקַדְשָׁת יִשְׂרָאֵל בְּאַמְתָה, צִרְיךָ לְהַרְבּוֹת בְּתִפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת וּשִׁיחּוֹת בֵּינוֹ לְבֵין קָנוֹ בַּי זֶה עַקְרָב הַכְּלִי זַיִן לְגִנְצָח הַמְּלֻחָמָה:

ב מֵי שְׁשֹׁוֹמֶר אֶת הַבְּרִית זָכָה לְתִפְלָה, וּכֵן הַפּוֹגָם בְּבְרִית גּוֹטְלִין מִמְּנוֹ הַתִּפְלָה:

ג צִרְיךָ לְהַפְּרִישׁ צְדָקָה קָדָם הַתִּפְלָה וְעַל־יְדֵיכֶךָ תִּפְלָתָו שְׁגֹוָרָה בְּפִיו. גַּם עַל־יְדֵיכֶךָ הַצְּדָקָה גַּנְצָול מִמְּחַשְׁבָוֹת זָרוֹת שֶׁבְּתִפְלָה. וַיּוּכֶל לְהַתִּפְלֵל בְּרָאוֹי שֶׁלָּא יִטְהָ מִן הַצָּד לֹא לִימַין וְלֹא לִשְׁמַאל, רַק יִכְלֶל כָּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפְּט:

ד אֵי אָפְשָׁר לְזִכּוֹת לְתִפְלָה בְּשִׁלְמוֹת בַּי אֵם עַל־יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת עַל כֵּן צִרְיךָ כָּל אֶחָד לְקַיֵּם תִּפְלָתָו לְצִדִּיקֵי הַדָּוָר הַאֲמָתִים, בַּי הֵם יוֹדָעִים לְהַעֲלוֹת כָּל תִּפְלָה וּתִפְלָה לְמִקּוֹם הַצִּרְיךָ לָהּ וּבוֹגִים מִהָּם קוֹמָת הַשְּׁבִינָה וְעַל־יְדֵיכֶךָ יִתְקַרְבֵּ בְּיַאֲתָה הַמִּשִּׁיחָה:

אָלֶא יַעֲבֹר נְתָן כַּךְ

כל כהן מורה פוזהר צ"ת צ"ל "אך לא מוקוה שדרך מוספר רבע זה תקוץ לפ"ל"
ח' "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאה נצחת ונצח"ש ע"י ישיבת תיקון המידות

ה תורה ותפלה הם מחייבים זה את זה ומאיירין זה זה. על כן
צריכין לעסוק בשגיהם דיקא וכל התורה שאדם לומד לשמר
ולעשנות, כל האותיות הם ניצוצי נשמות וهم גתלבשין בתוד
התפלה וגתחדים שם בבחינת עבר ועל-ידי זה גשלם גם אור
התפלה ביותר, אך עקר השלים הוא עליידי שמקשרים וمبיאין
את התפלה להצדיק שבדור:

ו אם האדם מרבה בתפלה והתבודדות ימים ושבטים הרבה,
ואף-על-פייכן הוא רואה בעצמו שעדיין הוא רוחק מאד מהשם
יתברך ונדרמה לו שהשם יתברך במסתיר פנים ממנה חם ושלום.
אל יטעה חם ושלום שהשם יתברך אין שום תלותיו ושיחותיו
ככל, רק יאמין באמונה שלמה שהשם יתברך שום ומאיין
ומקשיב כלל דבר ודבר של כלל תפלה ותחגה ושיחה ואין שום
דבר נאבד חם ושלום. רק כלל דבר ודבר עושה רשם למעלה
מעט מעט ומעורר רחמיו יתברך בכל פעם אך עדין לא נגמר
הبنין דקדשה שהוא צרייך לבנים בו. וברבות הימים והשבטים אם
לא יהיה טפש ולא יפל בדעהו בשום אפן בעולים ויתגבר ויתחזק
ויתאמץ בתפלה יותר ויותר, אז עליידי רבוי התפלות יבמרו
רחמיו יתברך, עד שהשם יתברך יפה אליו ויאיר לו פניו וימלא
חפצנו ורצונו בכח הצדיקים האmortים, ויקרגבו ברחמים ובכח
גדולה:

פרק חמ"ז פוזהר צ"ז ח'זקיה:

ד (ד) בsharp אמר התורה ראיתי מנורת זהב בסימן ח' בsharp שבת ח' נכה
תקמ"ג, ושם מדבר איך להFAIL ולהSHIPIL הרשעים בחינת (תחים
כמו) "משFAIL רשיים עדי הארץ" עין שם, ואז באותו העת הFAIL
והSHIPIL רשע אחד מפרקם שהיה בעמץ, יהיה לאנשי

שָׁלוּמָנוּ יִסּוּרִים מִמֶּנוּ, וִסְפָּרוּ לְפָנֵינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָתָה. וְאַחֲרַ חֲנִכָּה
אַחֲרַ שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַגְּלִיל בְּשִׁבְטָת חֲנִכָּה הִיה לְהַרְשָׁעָה הַגְּלִיל מִפְּלָה
גְּדוֹלָה.

גַּם אָז אָמַר הַלְּצָה כְּשִׁתְּסֻעָו וַיַּשְׂאַלְוּ אֲתֶכְם מַה פָּעָלְתֶם תָּאִמְרוּ
רוֹתָה וּכְוֹי. וְהַאֲמָת כִּזְנוּ הוּא שְׁפָעַלְנוּ רֹותָה חַיִים, שְׁקַבְּלָנוּ מִמֶּנוּ
לְהַשְׁלִימָה בְּכָל הַחֲסָרָנוֹת בְּמַבָּאָר בְּהַתּוֹרָה הַגְּלִיל. גַּם אַחֲרַ אִמְירָת
הַתּוֹרָה רָקֶד הַרְבָּה כִּי בְּאוֹתָה הַשְׁנִיה רָקֶד הַרְבָּה כִּמְהַפְּעָמִים:
ה (ה) הַתּוֹרוֹת שֶׁבְּאִמְרוּ עַל מִאֲמָרִי רֶבֶה בֶּר בֶּר חֲנָא אָמַר רֶבֶנוּ
זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה שֶׁאִמְרָם בְּשֵׁם אָמָרָה הִינּוּ בְּשֵׁם רֶבֶה בֶּר בֶּר חֲנָא
בְּעַצְמוֹ. גַּם בְּעַת שְׁהַתְּחִיל לְגַלּוֹת תּוֹרוֹת עַל מִאֲמָרִי רֶבֶה בֶּר בֶּר
חֲנָא אָז סְפִּיר שְׁרֶבֶה בֶּר בֶּר חֲנָה בָּא אַלְיוֹ וְשִׁיחָר פָּנִי וְאִמְרָה מְדוֹעָ
אִינּוּ מִשִּׁים לְבָב לְהַמְּאִמְרִים שְׁלֹז, וּבְקַשׁ אָתוֹ עַל זה שְׁיִשִּׁים לְבָבוֹ
עַלְיָהֶם, וְהַזָּה יָגַלְהָ לוֹ בְּהַמְּדֹשָׁים נְפָלָאים וּגְזָרָאים:
ו (ו) סִימָן ט'ז רַבִּי יוֹחָנָן מִשְׁתְּטָעֵי. זוֹאת הַתּוֹרָה אָמַר בְּשִׁבְטָת
בְּשִׁחְרִית בְּאַמְצָע הַקִּיעַ תְּקִמְ"ג.

וְאָז גַּתְקַבְּצָו אַלְיוֹ פָּרְתָּאמָם עַל אוֹתָה הַשִּׁבְטָת, כִּי לֹא הִיה אָז זָמָן
קְבוּץ בְּלִיל (בְּמַבָּאָר בְּמָקוּם אַחֲרַ שְׁעָקָר זָמָן הַקְּהָלָה וְתְקִבּוּץ בְּקִבּוּעוֹת עַל-פִּי
דָּעַתּוּ הִיה שְׁשׁ פְּעָמִים בְּשִׁנְגָה), וּבְתִּחְלָה הַקְּפִיד קְצָת וְאִמְרָ שְׁאָנוּ
עֹשִׁים לְעַצְמָנוּ שְׁבָתִים. הִינּוּ כִּי הוּא בְּעַצְמוֹ עֲשָׂה וְקָבָעַ לְנוּ
שְׁבָתִים לְבֹוא אָז אַצְלוֹ וְעַבְשָׂיו עֲשִׂינוּ לְעַצְמָנוּ שְׁבָת עַל קְבוּץ.
וְאַחֲרִיכָּה אָמַר אָנִי הִיִּתִי רֹצֶחֶת לְעַשׂוֹת אֵיזֶה עֲגִינָן אֲזֹדוֹת הַגִּזְוֹרוֹת
שְׁקוֹרְין פּוֹגְקְטִין שְׁגַשְׁמָע בְּעוֹלָם שְׁרוֹצִים לְגַזֵּר עַל יִשְׂרָאֵל חַם
וְשַׁלּוּם, הִינּוּ שְׁהִיה רֹצֶחֶת לְעַסְק לְהַמְּתִיקָם וְלַבְּטִילָם. אֲז כְּשֶׁאָנִי
בְּעַצְמִי מָה אָנִי, כִּי אָנִי בְּעַצְמִי אִישׁ פְּשָׁוֹט, עַל-כֵּן גַּתְקַבְּצָו הַעוֹלָם
פָּתָאָום כִּי שְׁאַוְּבָל לְעַשׂוֹת מָה שְׁאָנִי צְרִיךְ לְעַשׂוֹת בָּזָה.

זֶקֶן נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו הַגְּדוֹלָה בְּסִימָן ק"מ שֶׁאָצֵל אֶלְיָשָׁע בְּתִיב פָּעָם אַחַת
אֶלְיָשָׁע סְתָם, וּפָעָם אַחַת אִישׁ אֱלֹקִים. וְאִתָּא (זֶהר שְׁמוֹת מַד.)
שֶׁכְּשֶׁהָיָה בְּעַצְמוֹ נִקְרָא אֶלְיָשָׁע סְתָם, וּכְשֶׁהָיָה בְּגַי הַגְּבוּיאִים אָצְלוֹ
נִקְרָא אִישׁ אֱלֹקִים.

וְאָמַר אֶזְרָחָה שְׁתֵּי פָעָמִים. בְּלִיל שְׁבָת אָמַר הַתּוֹרָה (סימן כד ח' ל' א) אֶמְצָעָוֹתָא דְעַלְמָא הַיְכָא, שֶׁמְדִבְרַת שֶׁם מִתְשֻׁעָה הַיְכָלֵין דְלֹא אֲתָדְבָקֵין וְלֹא אֲתִידָעֵין וְלֹית מֵאוֹן דְקִימָא בְּהֹו וּכְוֹ, וּבְבָקָר בְּסַעַדָּת שְׁחָרִית אָמַר הַתּוֹרָה הַגְּלִיל שְׁהִיא רְבִי יוֹחָנָן מִשְׁתְּעֵי וּכְוֹ. וְדָמִיא עִינָה בְתִירִי סְהָרָא וְאָמַר אֶז שְׁיִש שְׁבָעִים אַמּוֹת, וְהַם כְּלֹזְלִים בְּעָשָׂו וְיִשְׁמְעָאל. שְׁזָה כְלֹזֶל מִשְׁלָשִׁים וְחַמְשָׁ אַמּוֹת, וְזָה כְלֹזֶל מִשְׁלָשִׁים וְחַמְשָׁ אַמּוֹת. וְלֹעֲתִיד יִכְבְּשָׂו אָזְטָן שְׁנִי מִשְׁיָחִין מִשְׁיָחִ בָן יוֹסֵף וּמִשְׁיָחִ בָן דָוד, וַיֵּש צְדִיק אֶחָד שְׁהָוָא כְלֹזֶל מִתְרִין
מִשְׁיָחִין יְחִידָיו.

עוד אמר אָז כִּמֵּה דְּבָרִים יוֹתַר מִמֵּה שֶׁגַּדְפָּסּוּ, וְאָז גַּשְׁבַּר הַשְׁלָחָן
מרוב הָעוֹלָם שֶׁדְּחַקּוּ עַצְמָנוּ עֲלֵינוּ. זה קפִיד וְאָמָר וּכְיֵגּוּיִם יוֹשְׁבִים
אֶצְלֵי עַל הַשְׁלָחָן, וּכְיֵעַבְשׂוּ יִמּוֹת הַמְּשִׁיחָה שֶׁיַּתְּקַרְבּוּ גּוּיִם
לִצְדִּיקִים בָּמוֹ שְׁכַבְתּוּב (ישעיה ב): "זָנָהָרוּ אֱלֹיו בְּלַהֲגוּיִם". וזה
הפסוק שֶׁיָּד לְהַתּוֹרָה רַבִּי יְזָחָנָן מִשְׁתַּעַי הַגְּלָל עַיִן שֵׁם כִּי כֵּךְ הָיָה
דָּרְכוֹ שֶׁבֶל שִׁיחָתוֹ הָיָה שֶׁיָּד לְהַתּוֹרָה שְׁעָסָק בָּה אָז בָּמְבָאָר
בָּמְקוּם אַחֲרָיו.

סְרִיר הַשְׁמָדָה-בֵּית הַשְׁמָדָה:

ג. מי שיאינו ממשגה בדברו, הוא יכול להשபיל ה公报ים ולהגביה
השפלים. ו. מי שיאינו מדבר אחד בפה ואחד בלב, אינו מתירא
מטבעת מים. ז. האמת מביא שבע. ח. השלשות והעיצירות בא
על-ידי שקר. ט. על-ידי אמת בא חזק.

זֶקְנָתָן וְכָא יַעֲבֹר

הַכְּנֵסֶת אָוֹרְחִים ה. מי ש אין מכך אורים, בזה מחייב ידי מרעים, שלא יחוירו בתשובה. ג. עיר שאין בה הכנסת אורחים באים ליידי גלי עריות, ועל-ידי גלי עריות בא עלייהם הריגגה. ג. הכנסת אורחים מזכה את האשחה לבנים. ל. הכנסת אורחים כהנסת שבת. ט. המארח תלמיד-חכם בתוז ביתו - מעלה עלי הכתוב באלו הקريب תמידין. ו. גדולה הכנסת אורחים מהשכמת ביתה מדרש והקבלה פני שכינה. ז. פיוון דלא שכיה רבען גביה בפנותיהם דמי.

חַלֵּק שְׂנִי ה. על-ידי הכנסת-אורחים אימתו מטלה על הבירות. כ. סגלה להזכיר לאשה וסתה על-ידי הכנסת-אורחים. ג. על-ידי קדשת השם יתברך ההתגשות של ראשית-הדור בת�ף ועוז, ועל-ידי זה נחשב בעיניו כל המצויה של הכנסת-אורחים, ועל-ידי זה הלו מדים זוכים שהלכה במתותם.

אַהֲבָה ה. בשיין אהבה בין בני אדם, על-ידי זה הם הולכי רכילות ועל-ידי רכילותם באים ליליצנות, ועל-ידי ליליצנותם דוברים שקר. ג. על-ידי שנאה בא בחלות, ועל-ידי שנאה בא שרפה. ג. על-ידי אהבת השם יתברך נשמר הנפש מכל פגעים רעים. ל. בשחתושוב בחלקה על עונותיך, תוכל לשוב לאהבת השם יתברך. ט. מי שמתפלל על ישראל במסירת-נפש, הכל אהבין אותו. ו. על-ידי אהבה בא התחזקות. ז. בשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותה. ח. על-ידי אמירת הילל בקול גדול, זוכים לאהבת השם יתברך. ט. בשתחאה גוזר משגנת חרם, איזי כשייה לך איזה משפט עם אלם שאינו רוץ להיפשר עמה, על-ידי זה יתאפשר עמה. י. מי שגוזר משבעת שקר, בודאי לא

זֶקְןָ נְתַנְוּ וְלֹא יַעֲבֹר

כל עַמְךָ פִּזְחָרֶת זָצַרְתָּ לְאַנְשֵׁךְ שְׂדֵךְ מִקְזָה שְׁדֵךְ רַבְבָּשׂוֹ אֲזַחְתָּ לְפָלָלָךְ
חַק נְתַנְוּ וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאַרְוּ עַיִ"ז הַזָּכָאת "נְצָחָתִי וְאַגְּנָחָתִי" שְׁעִיר תִּקְוֹן המידות ۳۰

יעבר על "לא תִּקְמֵם וְלֹא תִּטְרֵר". יה. השום מסgal לאחבה. יג.
העובד מאחבה - זכותו מגו עד אלףים דור. יג. במקום שעושין
תנאים [תנאי] או איזה בריתות ברית, השם יתברך שם הוא.

קְרָר שְׁבָתִי קְרָרִי זְקָנָתִי

ח וְסִפְר שְׁכָל לְמוֹדוֹ בָּא לוֹ בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה כִּי בִתְחִילָה הָיָה לוֹמָד
משניות ולא היה מבין למודו והיה בוכה הרבה להפני השם
יתברך שיאיר עיניו והיה בוכה ובוכה כל כך עד שזוכה שיוכל
ללמוד משניות, וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין גם
בז והיה בוכה ובוכה גם בין הרבה מאד עד שזוכה להבינים וכן
בלמוד זהר ובתבי הארי, זכרונו לברכה, היה בוכה גם בז הרבה
עד שזוכה להבין:

ואמר: שבתחלת בכל ספר וספר שלמד לא היה מבין והיה קשה
לו הרבה ולא היה יכול לעמוד על פשיטן של דברים והיה לו
יפורים גדולים מזה והיה למוד ביגיעה גדולה, ואפ-על-פייכן למד
הרבה מאד כי היה מחזק עצמו מאד והכל זכה עליידי תפלה
ובכיתה בג"ל:

ט והיה מתעגה הרבה מאד ובמה פעים התעגה משבת לשבת
והכל בימי געורי ממש קדם להיותו בין עשרים שנה ולפעמים
התעגה שני פעים משבת לשבת רצופים זה לזה ואף על פי
שהיה "ילד שעשיגעים" (ירמיהו ל"א-יט) ומגדל בתפנוק והיה אדם
דק מאד, אפ-על-פייכן לא היה חם על עצמו כלל, והתעגה בסגפ
עצמו מאד, והתעגה ח"י [שמעונה-עשרה] פעים משבת לשבת
בשנה אחרת:

ו-אך עקר עבודתו אשר על ידה זכה למה שזוכה היה רק רבוי
התפלות והתחנות והבקשות והרצויים והפיקוסים שהיה רגיל

מֵאַד לְהַתְּפִילֵל וְלַהֲתִחְגֹּן לְפָנָיו יִתְבָּרֶךְ וְהִיה מְرַצָּה וּמִפְּרִים אָזֶת
 יִתְבָּרֶךְ בְּכֹמֶה מִינִי תְּחִנּוֹת וּבְקָשׁוֹת שִׁיזְכָּהוּ בְּרַחְמָיו לְקָרְבוֹ
 לְעַבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֶךְ וּעַקְרָבָר מַה שְׁחוּעַיל לֹז הִיוּ הַתְּפִלוֹת שְׁהַתְּפִילֵל
 בְּלֶשׁוֹן אַשְׁכָּנוֹ, שְׁהִיה רְגִיל מֵאַד לִיחְדָּה לֹז אֵיזָה מֶקוּם שְׁמַכְּאָשָׁא
 שֶׁשֶּׁם בְּגִי אָדָם וְהִיה מִפְּרִשָּׁה שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ בְּלֶשׁוֹן
 שְׁמַדְבָּרִים בָּז, דְּהִינָּנוּ בְּלֶשׁוֹן אַשְׁכָּנוֹ וְהִיה מְרַצָּה וּמִפְּרִים אָזֶת
 יִתְבָּרֶךְ וּמִבְּקָשׁ וּמִתְּחִגֹּן לְפָנָיו יִתְבָּרֶךְ בְּכֹמֶה וּבְכֹמֶה מִינִי טָעָנוֹת
 וְאַמְתָּלָאות שְׁרָאוּי לֹז יִתְבָּרֶךְ שִׁיקְרָבָו לְעַבּוֹדָתוֹ, וְהִיה רְגִיל בְּזֹה
 מֵאַד מֵאַד וְהִיה מְבָלָה יִמְים וּשְׁנִים עַל זֹה גַם הִיה מִטְמִין עַצְמוֹ
 עַל גַּבְּיִ בֵּית אָבִיו תְּחַת הַגָּג, שְׁהִיה שֵׁם כְּמוֹ חֶדֶר בְּמִחְצָה שֶׁל
 קָגִים שְׁמַחְזִיקִין שֵׁם תְּבִזּוֹן וּמְסִפּוֹא וּשְׁם הִיה מִטְמִין עַצְמוֹ וְהִיה
 אָוֶר תְּהִלִּים וְהִיה צוֹעֵק בְּלִחְשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ שִׁיזְכָּהוּ לְקָרְבוֹ
 אֱלֹיו יִתְבָּרֶךְ:

סְפָר שְׁלָחָן שְׁרוֹק הַזְּמָנָה:

(טו) יישן ביום יש להמתפק אם צרייד לערות מים עליהם ג"פ (ויטלם
 בלי ברכה): (טז) דוד היה נזהר שלא לישן שיתין נשמין (פי' שניים
 נשימות) כדי שלא יטעוםطعم מיתה: (הגה ובגמ' פ' היישן משמע דודקא
 ביום היה נזהר) (דברי עצמו ועיין בב"י): (יז) יש נזהגין לרוחץ פיהם
 שחרית מפני הריריים שבתוכה הפה: (יח) אלו דברים צריכים
 נטילה במים. הקם מהמתה. והיווצא מבהכ"ם. ומבית המרחץ.
 והנותל צפרניו. והחולין מנעליו. והנוגע ברגליו. והחופף ראשו.
 וייש אומרים אף ההולך בין המתים.ומי שנגע במת.ומי שמנפלי אליהם.
 והמשמש מטהתו. והנוגע בכתנה. והנוגע בגופו בידו.ומי
 שעשה אחת מכל אלו ולא נטל אם תלמיד חכם הוא תלמודו
 משתחח ואם אינו תלמיד חכם יוצא מדעתו: (יט) המקיים דין

חַק נָתַן וְלَا יַעֲבֹר

אֵלֶּה פִּזְבְּחָנָה כְּלָמָדָה בְּרַבְבָּשָׁה
 קָנוּ אַפְרֵר פְּזַהְרָצִית זָצְ"ל "אָזֶר אַפְרֵר" מִקְוֹה שְׂדֵךְ אַחֲרֵי רַבְבָּשָׁה זָהָה תַּקְזֹז לְפָלָא"

30 "חַק נָתַן וְלَا יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נְצָחָת" וְנִצְחָה" שע"י ישיבת תיקון המידות

מהכתפים ולא נטל ידיו מפחד ז' ימים. המגלה ולא נטל ידיו מפחד ג' ימים. הנוטל צפניו ולא נטל ידיו מפחד يوم אחד ואינו יודע מה מפחד: (כ) הרוחץ פניו ולא נגבם יפה פניו מתבקעות או עולה בהן שחין ורפואתו לרוחץ הרבה במאי סילקא: (כל) צריד ליוזהר בתפלה או באכילה (ועיין לקמן סימן צ"ב סעיף ו' וסימן קס"ד) שלא ליגע בשוק וירד ובמקומות המכובדים באדם לפיו שיש שם מלמול זעה (מלמול זעה פירוש זהמא בעין שעורים קטנים) וכן שלא לחכד בראשו אבל מקומות המגולים בראשו ובפניו ובמקום המגולת שבזרועותיו אין להקפיד: (כג) אם אין לו מים יקנח ידיו בצרור או בעפר או בכל ידי דמנקי וירדק על נקיות ידים ויועיל לתפלה אבל לא להעביר רוח רעה שעלייהן: (כג) לא תקנו נטילת ידים אלא לק"ש ולתפלה אבל ברכות דשחרית יכול לברך קודם נטילהআ"ব הוא ישן על מטהו ערום שאז אסור להזכיר את השם עד שנתקה אותם:

סימן ה (ה) יכוין בברכות פירוש המLOTות כשיוציר השם יכוין פירוש קרייאתו באדנות שהוא אדון הכל ויכוין בכתיבתו בי"ד ה"א יהיה והוא ויהיה ובהזכירו אלקים יכוין שהוא תקין בעל היכולת ובעל הנסיבות כולם:

סימן ו (ו) כשיצא מבית הכסא יברך אשר יצר את האדם בחכמה שבריאת האדם היא בחכמה נפלאה ווי"מ על שם שהגוף דומה לנוד מלא רוח והוא מלא נקבים כדלקמן בסמוד ווי"מ בחכמה שהתקין מזונותיו של אדם הראשון ואח"ב בראשו וברא בו נקבים נקבים חלולים פירוש נקבים רבים כגון פה וחוטם ופי טבעת וגם בראש בו אברים רבים חלולים כמו לב וכרם ומעיים שהם יסתם אחד מהם כלומר שבנקבים יש נקב אחד

זהו א הפה שכשהוא במעי amo הוא סתום וכשיצא לאוויר העולם הוא נפתח ואם כשיצא לאוויר העולם היה נשאר סתום לא היה אפשר להתקיים אפילו שעה אחת והברים החלולים אם היה נפתח אחד מהם לא היה אפשר להתקיים אפילו שעה אחת ועוד יש לפרש שגבול יש לאדם שיכולים נקיין לימות ולא ימות וכיון שעבר אותו הגבול אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת וכיון שבכל הנקיים הם פ' הטענה ופי האמה ובכלל האברים החלולים שם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים הם כרם ומעיים שפיר הו שבח זה מעניין עשיית צרכי. ואפשר עוד שמאחר שם יצא לנקיון ביותר עד שם עבר הגבול יموت בכלל שם יפתח אחד מהם והוא שם יפתח אחד מהם נמי מעניין עשיית צרכי ממש. רופא כל בשר על שם שהקיים שברא בו להוציא פסולת מאכלו כי אם יתעפש בבטן יموت והוציאתו היא רפואי. ומפליא לעשות מפני אדם דומה לנוד מלא רוח ואם יעשה אדם בנוד נקב בחודה של מהט הרוח יצא והאדם מלא נקיים ורוחו משתמרת בתוכו הרי זה פלא ועוד יש לפרש ע"ש שבורר טוב המאכל ודוחה הפסולת: הגה ועוד יש לפרש שמליא לעשות במה ששומר רוח האדם בקרבו וקשר דבר רוחני בדבר גשמי והכל הוא ע"י שהוא רופא כל בשר כי אז האדם בכו הבריאות ונשנתו משתמרת בקרבו (דברי עצמו):

סְפִּירֶךְ לְקָאָטֵץ תְּפִלְלֹת הַזְּבָחָת:

תְּפִלָּה ג טו: יְהִי רְצֽוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוד עֲבָדוֹ וּבְזָרְעוֹ אֶחָרִיו, וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירִי זְמָרָה, שְׂתִּזְכֵּר בְּרַחְמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים אֶת שְׁכִינַת עַזָּה, אֲשֶׁר גָּדַה מִמְּקוֹמָה בְּצִפּוֹר גָּדְדָת מִן קָנָה "אַתָּה תְּקוּם תְּרִיחֵם צִיּוֹן בַּי עַת

זַקְןָ נָתֵן וְלֹא יִעֲבֹר

אָמֵן
כל כה זקן רצית צדך לפקודת שדרך מיטרין רבינו זהה תזקוץ לפך
ח' נתקנת לאו עבור יצא לאור עי' הוצאה נצחתי ואנזה שעוי ישיבת תיקון המידות

לְחִנְגָּה בַּי בָּא מָזָעֵד" וַתִּקְיָם וַתִּגְבִּיהָ אֶת כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִגְפִּילַתָּה,
וַתִּעַזֵּר אֹתָנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים, שְׁגִזְבָּה לְהַרְבִּים קֹול זָמָרָה, לְמַעַן
יְהִיָּה לָנוּ כַּח לְסִידָר לְפִגְנִיהָ זְמִירֹות שִׁירֹות וַתִּשְׁבַּחַת בְּקֹול גִּילָה
וַרְגָּן, וְגִינּוֹתֵינוּ גִּינָן בָּל יְמִי חַיֵּינוּ בְּקֹול גָּעִים וַעֲרָב בְּאָשָׁר אַהֲבָתָ:
טָז: וַתִּעַזֵּר לָנוּ לְעַסֵּק בַּתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְשִׁמְתָה תָמִיד יוֹמָם וּלִילָה
וּבָשָׁם שְׁמִפְרָתָ תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה לְמִשָּׁה עֲבָדָה, וּבַיּוֹם לְמִדְתָּעָם
תוֹרָה שְׁבָכְתָב וּבְלִילָה תּוֹרָה שְׁבָעַלִּפָּה, כַּז תַּעֲזֹרָנוּ בְּרַחְמֵיכָה
הַרְבִּים לְלִימּוֹד וְלַהֲגֹת בַּתּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה תָמִיד, שְׁגִזְבָּה לְלִימּוֹד
תוֹרָה שְׁבָכְתָב וְתוֹרָה שְׁבָעַלִּפָּה יוֹמָם וּלִילָה:

יז: רְבוּגָנוּ שֶׁל עַזְלָם, זְבָנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים שְׁיִהְיָה לָנוּ כַּח לְהַתְגִּבר
עַל הַשָּׁנָה, שְׁפָכֶל לְנִידָד שָׁנָה מַעֲיִינָנוּ לְלִימּוֹד בְּכָל לִילָה תָמִיד
שְׁשִׁים מִסְכָּתּוֹת עִם הַגָּמָרָא הַקְדוֹשָׁה, לְלִימּוֹד וְלִלְמָד לְשֻׁמֶר
וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם, לְעַסֵּק בָּהֶם לְשִׁמְתָה "קֹמֵי רְגִי בְּלִילָה לְרָאש
אֲשֶׁרֶת", וְעַל-יִדְיָזָה יִמְשַׁךְ עַלְיָנוּ חֹוט שֶׁל חִסְדָ, "יוֹמָם יִצְוָה הֵי
חִסְדָוּ, וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי תִּפְלָה לְאֶל חִיִּי" וַתִּעַזֵּר לָנוּ עַל-יִדְיָזָה
שֶׁלֹּא יִזְיק לָנוּ לְעַבּוֹדָתֵנוּ שְׁמִיעַת קֹול זָמָרָה וְגִינָן מִשּׁוּם אָדָם
שְׁבָעַזְלָם וְאַפְלוּ הַקּוֹלוֹת הַפְגּוּמִים הַבָּאִים מִצְפְּרִים הָאֲחוֹזּוֹת בְּפַח
אֶל יְהָא לְהָם כַּח לְהִזְיק אֹתָנוּ לְבַלְבָל אֹתָנוּ מַעֲבּוֹדָתֵנוּ, חָם וְשָׁלֹום
רַק תְּתַנוּ לָנוּ כַּח לְהַעֲלוֹתָם וְלַבְרָרָם וְלַחֲקִיקָם לְהַחֲזִיקָם אֶל הַקְדֵשָׁה
וַתִּקְיָם אֶת סְבִתְךָ דָוד הַפְּפָלָת:

יח: וּבְרַחְמֵיכָה הַרְבִּים תְּעוֹזֵר חַבְצֵלָת הַשְּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקֹול גָּעִים גִּילָה
וַרְגָּן וְתִמְלָךְ אַתָּה הֵי מַהְרָה לְבָדָךְ עַל כָּל מַעֲשֵׁיךָ וַיְקִים מִקְרָא
שְׁפָתּוֹב: "זָמָרוּ אֱלָקִים זָמָרוּ, זָמָרוּ לְמַלְכָנוּ זָמָרוּ, בַּי מַלְךָ כָּל הָאָרֶץ
אֱלָקִים, זָמָרוּ מִשְׁכִּילָה" וַתִּזְכֶּר אֶת עַמְךָ יִשְׂרָאֵל אָשָׁר נִפְזָע בְּגּוּים,
וְאֶת בֵּית מִקְדָּשָׁה הַחֲרֵב מֵאַיִן יוֹשֵׁב "גַם צִפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְדַרּוֹר

כוֹ לְהָ אֲשֶׁר שְׂתָה אֶפְרֹזְחִית אֶת מִזְבְּחָתִיךְ הָא צְבָאות מַלְכֵי וְאֱלֹקֵי" וְהַשֵּׁב כְּהַגִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוּיִם בְּדוֹכָגָם לְשִׁירָם וְלוֹזָמָרָם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגַוְיָהָם וְתַזְןֵ לְנוּ שְׁכָל וְחַכְמָה דָקְדָשָׁה, שְׁגַזְבָּה לְהַמְשִׁיךְ עַלְיָנוּ עַל מִלְכָוֹתְךָ תְּמִיד, וְלַגְלוֹת מִלְכָוֹתְךָ וְאַדְנוֹתְךָ לְכָל בָּאֵי עַזְלָם, וּכְפָא דָוד מִהְרָה תְּבִין חִישׁ קָל מִהְרָה תְּבִיא לְנוּ אֶת מֶשִׁיחָה בָּנו דָוד גָּעִים זָמִירָות יִשְׂרָאֵל "אֹז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹגָנוּ רָגָה", וְאֹז גְּשִׁיר וְגַזְמָר וְגַרְגָּנוּ לְפָנֵיךְ כָּל יִמְינֵנוּ וַיְקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "הָא לְהַזְשִׁיעָנוּ וְגַנְגִוָּתִי גַּגָּנוּ כָּל יִמְיִינֵנוּ עַל בֵּית הָא בְּמִהְרָה בְּיִמְינֵנוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה לְ יְהוָה: רְבוּנוּ שֶׁל עַזְלָם אַתָּה עֲשֵׁית עַמְנוּ חָסֵד גָּדוֹל וְהַזְצָאת אַוְתָנוּ מִמְצָרִים בְּכָחָגָדוֹל וּבִידָחָזָקָה, וְהַבְדָלָתנוּ מִחְמָשִׁים שְׁעָרִי טְמָאָה, וְהַכְנָסָתנוּ בְחַמְשִׁים שְׁעָרִי קְדָשָׁה וְתַתֵּן לְנוּ הָא אֱלֹקִינוּ בְרַחְמֵיךְ וּבְחִסְדֶיךְ הַגְדוֹלִים אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה גְּבִיאָה גָּאָמֵן בִּיתְךָ אֶלָו פִּינוּ מַלְאָשִׁירָה בָּיִם, וְלִשְׁוֹגָנוּ רָגָה בְּהַמּוֹן גָּלוּיו, וְשִׁפְתּוֹתָנוּ שְׁבָח בְּמִרְחָבִי רַקְיעַ וּבּוּ, לֹא נָכַל לְהַזּוֹת וְלַהֲלֵל לְפָנֵיךְ עַל כָּל הַטּוֹבָות אֲשֶׁר עֲשֵׁית עַמְנוּ; אֲשֶׁר גַּתְתָה לְנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה וְהַתְּמִימָה, וּבְחִרָתְךָ בָּנוּ מִכָּל הָאָמוֹת, וְקַדְשָׁתָנוּ בְמִצּוֹוֹתִיךְ הַיְקָרוֹת, "הַפְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפּוֹרְבָ" וּבָמָה אָזְהָרוֹת הַזְהָרָתָנוּ, וּבָמָה הַזְכָחָתָנוּ, לְבָלִי לְעַבְרָה עַל מִצּוֹוֹתִיךְ, לְמַעַן יִיטֵב לְנוּ וְלַבְגִינּוּ עַד עַזְלָם (כב:

כ: וְעַתָּה, אַחֲרֵי כָל הַטּוֹבָות וְהַחֲסָדִים הַגְדוֹלִים וְהַגּוֹרָאים אֲשֶׁר עֲשֵׁית עַמְנוּ, וְגַם אָוֹתִי הַשְּׁפָל וְהַגְּבָ�ה בְתְכִילַת הַשְּׁפָלוֹת, אֲשֶׁר אִין שְׁפָלוֹת לְמִתָּה מִמְגִי, זְבִית גַם כֵן בְחִסְדֶיךְ הַגְדוֹלִים וְהַעֲצֹומִים אֲשֶׁר אַתָּה מַרְחָם עַל כָל בָשָׂר וּבְרָאת אָוֹתִי בֵין זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדָיךְ, וּקְרָאת שְׁמֶך עַל לְהִיוֹת בְּכָל יִשְׂרָאֵל עַם קָדוֹש אֲשֶׁר שְׁמֶך

זֶלְקָן נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר

כל צְדָקָה פָּזָה רְצִית אֶצְבּוּל "אֵנֶר אֲשֶׁר מִזְמָרָה שְׂדֵךְ אֲחֵר מִסְפָּרִי רְבָבּוֹ אֲזִיחָה תְּזִקְנָזָה לְפָלָל" →
"חַק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַזֹּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָזָה" שְׁעִיר יִשְׁכִּת תִּקְוֹן המידות → 30

מִשְׁתָּחָת בְּשֶׁמֶנוּ וְעַתָּה אַחֲרֵי כָּל אֱלֹהָה, מָה אָמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם,
וּמָה אָסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, וְאֵיךְ יוֹכֵל עָבֵד אֲדוֹנֵי זֶה, עָבֵד
גְּבָזָה וְשָׁפֵל בְּמוֹגִי, לְדִבֶּר וּלְפִרְשֵׁן שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקִי וְאֵיךְ
אֶפְתַּח פִּי לְעָמֵד לְפָנֶיךָ, אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא גִּזְהָרָתִי לְעָמֵד בְּטוּבָתִי,
וְדַחִיתִי בָּיִדִים טֻובָתִיךָ וְחַסְדִּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְלֹא שְׁמַרְתִּי אֶת
מְצֹוֹתֶיךָ הַיְּקָרוֹת וְהַחֲבִיבות, אֲשֶׁר הֵם הַטּוּבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל
הַטּוּבּוֹת, וְהַחְסֵד הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכָל הַחֲסָדִים:

כֹּא: אֲגַא ה', אָמַגֵּם חַטָּאתִי לְה' אֱלֹקִי יִשְׂרָאֵל חַטָּאתִי עַוִיתִי
וּפְשָׁעָתִי, וְהַרְעָעָבָנִיהָ עֲשִׂיָּתִי, וּבָזָאת וּבָזָאת עֲשִׂיָּתִי, וּבְפָרֶט
(וַיִּפְרֶט אֶת חַטָּאתִוּ, בַּי צָרִיךְ לְפָרֶט אֶת הַחַטָּאת), לְדֹה' הַצְּדָקָה וּלְנוּ בְּשַׁת
הַפְּנִים בַּיּוֹם הַזֶּה מָה אָמַר מָה אָדָבֶר מָה אָצַטְדָּק הַרְעָוָתִי אֶת
מְעַשֵּׁי וּקְפַחְתִּי אֶת طֻوبָתִי וּקְדַשְׁתִּי, וּפְגַמְתִּי הַרְבָּה מָאֵד, "גָדוֹל
עוֹגִי מְגַשּׂוֹא", עָצָמוֹ חַטָּאי מִסְפֵּר וּהַגְּנִי עַתָּה בְּעֻזּוֹנוֹתִי הַרְבִּים
"כָּאִישׁ שְׁבֹור וּכְגָבֵר עֲבָרוֹ יָין, בַּי עֻזּוֹנוֹתִי עֲבָרוֹ רְאִשִּׁי כְּמִשְׁאָכְבָּד
יְכָבְדוּ מִמְּנִי וְאֵם זְכָרָתִי וְגַבְהַלְתִּי תָּעָה לְבָבִי פְּלִצּוֹת בְּעַתְתָּגִי,
רְחִפוּ כָּל עָצְמָתִי, בַּי אֵין שְׁלוֹם בְּעָצְמִי מִפְנֵי חַטָּאתִי" וְתַהַי
עֻזּוֹנוֹתִי חַקּוֹקִים עַל עָצְמוֹתִי, מִכְפָּרֶגֶל וְעַד רַאשׁ אֵין מִתָּם בְּעָצָם
מְעַצְמִי מִפְנֵי חַטָּאי וּפְשָׁעָי הַמְּרֻבִּים, בַּי כָּל עָצְמוֹתִי גַּשְׁבָּרוֹ וּגְגַסְּרוֹ
עַל-יָדִי עֻזּוֹנוֹתִי הַמְּרֻבִּים אֲשֶׁר גַּחֲקָקוּ עַלְיָהָם אֹזִי לִי וַיְיִזְרֵר
לִי מִרְלִי מָאֵד, מִרְמָאֵד מִרְמָאֵת, מִרְמָלְמָאֵת מִיְגִּי מִרְרִירָות שְׁבָעוֹלָם
וּבְאֶמֶת עַדְיָן לֹא הַתְּחִלַּתִי לְהַרְגִּישׁ כָּל כָּאָב אָחָד מְעֻזּוֹנוֹתִי, אֶפְלוּ
חָלָק אָחָד מְאָלָף אֲלָפִים אֲלָפִים וּרְבִי רְבָבּוֹת, בַּי עַל-יָדִי עֻזּוֹנוֹתִי
הַמְּרֻבִּים גַּטְמָטִים לְבִי וְגַתְבָּלְבָל דְּעָתִי, עד אֲשֶׁר אֵין אָגִי יוֹדֵעַ כָּל
מִמְּנִי וּמִעַצְמִי וְאֵלֹו זְכִיתִי לִי דָעַ וּלְהַרְגִּישׁ קְצָת מַעַט דַּמְעַט מַעַצְמָם
כָּאָב אָחָד מְחַטָּאי וּעֻזּוֹנוֹתִי הַמְּרֻבִּים, אֲשֶׁר קַלְקָלָתִי וּפְגַמְתִּי בְּשֶׁרֶשׁ

סִדְרַ חָלֵמֶד לַיּוֹם ג' תְּשִׁירִי

(עומן גָּדוֹלִיה) קָלָה

זֶקְנָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

נֶפֶשִׁי וְרוֹחִי וְגַשְׁמָתִי וּבָעוֹלָמוֹת עַלְיוֹנִים, וּמְרַדְתִּי נִגְדָּד אֲדוֹן כָּל,
אֲשֶׁר הַשָּׁמִים וְשָׁמֵי הַשָּׁמִים לֹא יִכְלֶלֶת הוּא, אֲשֶׁר כָּל מְלָאכָיו גָּבוּרִי
כָּחַ וּשְׁרָפִים וְאוֹפְגִים וְחִזּוֹת הַקָּדֵשׁ וּעוֹלָמוֹת עַלְיוֹנִים וּעוֹלָמוֹת
לְמַעַלָּה מִהָּעוֹלָמוֹת גָּבוֹת מַעַל גָּבוֹת עד אֵין שְׁעֹור וּעֲרָך, כָּלָם
יַרְעָדוֹן וַיַּפְחֹדוּן מֵאִימָת שְׁמוֹ וּכָלָם עֹשִׂים רְצֹנוֹ בָּאִימָה בִּירָאָה
וְאַהֲבָה: